

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ต้องหาและจำเลยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550: ศึกษากรณีการสันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำความผิดในชั้นก่อนมีคำพิพากษา
คำสำคัญ	การคุ้มครองผู้ต้องหาและจำเลย / การสันนิษฐานตามกฎหมาย / ผู้กระทำความผิด / ก่อนมีคำพิพากษา
ชื่อนักศึกษา	ร้อยตำรวจเอก เกียรติพงษ์ กมขุนทด
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรีหญิง นัยนา เกิดวิชัย รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 39 ที่กำหนดไว้ว่าบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้และในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด นอกจากนั้นก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ จากบทบัญญัติข้างต้นมีวัตถุประสงค์เพื่อมิให้ใช้มาตรการทางกฎหมายกระทำต่อผู้ต้องหาเพราะในอนาคตศาลอาจจะยกฟ้องเพราะบุคคลนั้นไม่มีความผิดก็ได้ แต่กลไกมาตรการที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาไม่ว่าจะเป็นมาตรการในการจับกุม ควบคุม ชัง ปลดปล่อยชั่วคราว การสอบสวน ล้วนแล้วแต่เป็นมาตรการที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนแทบทั้งสิ้น

จากการศึกษาพบว่ามาตรการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยเฉพาะ มาตรา 134 ถึงสิทธิในการแจ้งข้อกล่าวหาของพนักงานสอบสวน มาตรา 92 สิทธิในการค้น มาตรา 108 สิทธิในการปล่อยชั่วคราว เป็นต้น มิได้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แต่อย่างใดล้วนแล้วแต่เป็นมาตรการที่ละเมิดต่อสิทธิของผู้ต้องหาแทบทั้งสิ้น

จากการศึกษาผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่า ควรกำหนดให้ผู้ถูกออกหมายจับหรือเข้าบ้านที่ถูกออกหมายค้น ได้มีสิทธินำพยานหลักฐานมาแสดงต่อศาลเพื่อหักล้างการเสนอขอออกหมายจับหรือ

หมายค้นของเจ้าพนักงานก่อนที่ศาลจะอนุมัติหมายดังกล่าวและควรให้พนักงานสอบสวนทำการ
ออกหมายเรียกก่อนทุกครั้งที่จะมีการขอให้ศาลออกหมายจับ ในทุกความผิดและทุกอัตราโทษตาม
กฎหมาย ซึ่งอัตราโทษจำคุกสำหรับความผิดที่จะออกหมายจับได้จากเดิมต้องมีอัตราโทษจำคุก
อย่างสูงตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปและควรจำกัดเหตุในการจับโดยไม่มีหมาย ตามมาตรา 78 ให้เหลือเฉพาะ
กรณีที่มีความเร่งด่วนซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการจับ โดยไม่มีหมายอย่างแท้จริงเท่านั้นไม่ควรเปิด
โอกาสให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมนำตัวผู้ถูกจับกุมไปทำการสืบสวนขยายผลหรือกระทำการอื่นใด ที่ไม่
ต้องนำตัวผู้ถูกจับกุมส่งพนักงานสอบสวนโดยทันทีและควรตัดอำนาจการควบคุมของพนักงาน
สอบสวน จาก “48 ชั่วโมง” เป็น “24 ชั่วโมง” นอกจากนั้นกรณีที่เกิดความจำเป็นที่จะขังผู้ถูกจับเกิน
กำหนดเวลา 24 ชั่วโมง ต้องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอหมายขัง โดยพนักงาน
สอบสวนต้องรายงานพฤติการณ์พิเศษในการขังผู้ถูกจับต่อศาลด้วย ส่วนในชั้นสอบสวนควร
กำหนดให้พนักงานสอบสวนจัดการส่งสำเนาคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษให้แก่พนักงานอัยการ
โดยไม่ชักช้า รวมทั้งให้รายงานการดำเนินการในส่วนที่ได้ดำเนินการไปแล้วไปยังพนักงานอัยการ
ด้วยและควรให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไปซึ่งการสอบสวนของ
พนักงานสอบสวน

Thesis Title	Legal Problem relating to the Protection of Alleged Offender and Respondent according to the Constitution of the Kingdom of Thailand, B. E. 2550: A Case Study on the case under which the Alleged Offender and Respondent is assumed to have Committed the offence before the stage of issuing the judgment
Keywords	Protection of Alleged Offender and Respondent / Legal Assumption / Offender / Before the stage of issuing the Judgment
Student	Police Captain Kiattipong Komkhunthod
Thesis Advisor	Professor Police Major-General Naiyana Kerdvichai Associate Professor Suphon Ingprasarn
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatoom University, Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

This Thesis is focally intended to study the provision of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B. E. 2550 (2007), particularly, Section 39, which stipulates that a person shall not be criminally punished unless otherwise he has committed the act where the law enforceable at such time has provided such act to be the offence and stipulated the penalty accordingly and that the punishment to be inflicted upon such person cannot be heavier than the punishment stipulated under the law enforceable at such time and that in a criminal case, it must be presumed first that the alleged offender or respondent is not guilty. In addition, before the issuance of the final judgment to express that any person has been convicted, such person cannot be treated as the offender. The purpose of the abovementioned provision is to prevent the exercise of legal measure to be acted on an alleged offender because the Court, in the future, may dismiss the charge due to the reason that such person is not guilty. However, the measure mechanism provided under the Criminal Code no matter what it will be the measures on the arrest, keeping in custody, detention, temporary release, inquiry are almost entirely the measures limiting the rights and liberties of the people.

After the study is conducted, I, as the Researcher, would like to make a recommendation that a person subjected to the Arrest Warrant or a house owner subjected to Search Warrant should have the right in producing the evidences to the Court to rebut the submission of the request for the issuance of the Arrest Warrant or Search Warrant of the Officer before the Court will approve such Warrant and that the Police Investigator should issue a Summon first every time before the Court will be requested to issue an Arrest Warrant in all offences and all rates of the punishments in accordance with the law where the punishment rate on the offence on which the Arrest Warrant can be issued which, originally, it must be the offence with the maximum punishment rate of imprisonment is from 3 years and upwards and the cause of the arrest without any Warrant under Section 78 should be limited to only the emergency case under which the arrest is compellingly warranted definitely without any Warrant only. An opportunity should not be opened to the arresting officer to take the arrested person for inquiries to expand the result or do any other acts for not requiring to turn over the arrested person to the Police Investigator immediately and that the power of the Police Investigator in taking an alleged offender under the custody should be cut down from "48 hours" to "24 hours." Furthermore, in the case where it is necessary to detain an arrested person for more than 24 hours, the Public Prosecutor must be the party submitting a request to the Court for a Detention Warrant which, in this respect, the Police Investigator must, as well, report to the Court the special circumstance in detaining the arrested person. Where on the stage of the investigation, a procedure requiring the Police Investigator to submit copies of the complaints or charges to the Public Prosecutor without delay should be stipulated including a report on the actions on the part which have already been taken should be conveyed to the Public Prosecutor, as well, and the Public Prosecutor should have the power and duty to supervise and monitor general controls over the investigation proceedings of the Police Investigator.